

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของการประเมินโครงการ

การปฏิรูปการศึกษาในระดับโลก ในปี พ.ศ.2544 ซึ่งเป็นปีที่ก้าวสู่ศตวรรษที่ 21 (ค.ศ. 2001) คำว่า “ทักษะแห่งศตวรรษที่ 21” หรือ “21st Century Skills” ได้เกิดผลกระทบต่อการจัดการศึกษาทั่วโลก สิ่งปรากฏเป็นรูปธรรม คือ การกำหนดให้เป็นระเบียบวาระแห่งชาติของหลายประเทศในการปฏิรูปการศึกษาสำหรับประเทศไทย เริ่มเมื่อปี พ.ศ.2551 โดยหน่วยงานภาครัฐได้กำหนดให้มีการปฏิรูปการศึกษาอย่างต่อเนื่อง เรียกว่าการปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง (ปี พ.ศ.2552-2561) การปฏิรูปการศึกษานี้มีการปรับหลักสูตรระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เพื่อให้สอดคล้องกับทิศทางการปฏิรูปการศึกษาในระดับโลกที่มุ่งเน้นปฏิรูปการเรียนรู้อีกครั้ง โดยเน้นการสอนให้น้อยลงแต่ให้ผู้เรียนรู้มากขึ้น (Teach Less Learn More) ทั้งนี้ ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตรข้อที่ 2 ไว้ว่าเมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้เรียนจะต้องมีความรู้อันเป็นสากล และมีความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา การใช้เทคโนโลยีและมีทักษะชีวิตโดยมุ่งเพื่อพัฒนากำลังคนรองรับการพัฒนาคุณภาพคนไทย ให้มีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลงและการพัฒนาประเทศในอนาคต (The Ministry of Education, 2008) ในช่วงทศวรรษที่ผ่านมาหลักฐานเชิงประจักษ์ที่บ่งบอกถึงความจำเป็นที่ต้องมีการปรับปรุงพัฒนาการศึกษาอันเนื่องจากการขยายตัวอย่างกว้างขวางของสื่อและเทคโนโลยีขั้นสูง สื่อคอมพิวเตอร์และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ต่าง ๆ ได้เข้ามามีบทบาทสำคัญในวิถีของมนุษย์ทั่วโลก ส่งผลให้ชีวิตมนุษย์เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างเห็นได้ชัดทั้งทางบวกและทางลบ เด็กเยาวชนและพลเมืองของประเทศในศตวรรษที่ 21 ต้องมีชีวิตอยู่ท่ามกลางกระแสการเปลี่ยนแปลงที่เป็นไปอย่างรวดเร็ว คนที่มีความรู้และทักษะในการร่วมมือกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องและสามารถปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ใหม่ ๆ ได้เท่านั้นที่จะประสบผลสำเร็จ เคล (Kay, 2010) ได้ศึกษาพบว่า การดำรงชีวิตอยู่ในสภาพการณ์เช่นนี้การจัดการศึกษาแบบเดิมไม่สามารถบรรลุเป้าหมายที่จะนำพาประชากรให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีได้จำเป็นต้องมีการออกแบบการเรียนรู้และการประเมินแบบใหม่ที่มีความเหมาะสมกับสภาพการณ์ ในศตวรรษที่ 21 เพื่อใช้ในการพัฒนาผู้เรียน ให้สามารถดำรงชีวิตอย่างมีคุณภาพและมีความสุข ทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม (Learning and Innovation Skill) ถือว่าเป็นทักษะพื้นฐานที่สำคัญด้านหนึ่งที่มนุษย์ในศตวรรษที่ 21 ทุกคนต้องเรียนรู้เนื่องจากโลกมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว และมีความซับซ้อนมากขึ้น คนที่อ่อนแอในทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรมจะใช้ชีวิตยากลำบากขึ้น

ในอนาคต โดยทักษะด้านการเรียนรู้และนวัตกรรมนี้อยู่บนยอดของกรอบแนวคิดทักษะในศตวรรษที่ 21 ของภาคีเพื่อทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 (Partnership for 21st Century Skills, 2009) หรือที่เรียกว่า Knowledge and Skills Rainbow ซึ่งถือเป็นหัวใจของทักษะเพื่อการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21 นักเรียนจะต้องใช้ทักษะเหล่านี้ในการดำรงชีวิตเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิตของตนเองเพื่อการทำงานสร้างสรรค์ที่มีคุณค่าต่อการดำรงชีวิตในโลกของการทำงานที่เน้นความรู้ความสามารถเฉพาะตัวของบุคคล

ตลอดจนความเจริญก้าวหน้าอย่างรวดเร็วด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ทำให้ทุกภูมิภาคของโลกสามารถรับรู้ข้อมูลข่าวสารเชื่อมต่อกันอย่างรวดเร็วแบบไร้พรมแดน ส่งผลต่อการใช้ชีวิตและการพัฒนาผู้เรียนในกระแสที่เปลี่ยนแปลงสร้างความจำเป็นและท้าทายในการพัฒนาผู้เรียนที่ต้องเน้นทั้งทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 และคุณลักษณะที่สำคัญสำหรับอนาคต เบญจวรรณ ถนอมชยธวัช และคณะ (2559 : 219) พบว่า เมื่อโลกเปลี่ยนแปลงระบบการศึกษา แนวทางการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ต้อง “ก้าวข้ามสาระวิชา” ไปสู่การเรียนรู้ “ทักษะเพื่อการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21” Bellanca & Brandt (2010 : 315) กล่าวว่า ในด้านการบริหารจัดการ ผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถและทักษะในการบริหาร เลือกใช้รูปแบบการบริหารสถานศึกษารูปแบบการบริหารวิชาการที่เหมาะสม มีเทคนิควิธีการจัดการ เข้าใจจุดเด่นจุดด้อยของสถานศึกษาสามารถวิเคราะห์สาเหตุและปัจจัยที่สำคัญ พัฒนาจุดเด่นแก้ไขจุดด้อยให้การบริหารงานวิชาการมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ความสำเร็จของการบริหารการศึกษาที่สำคัญอยู่ที่สามารถพัฒนาผู้เรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตรและเสริมสร้างคุณลักษณะและทักษะผู้เรียนที่พึงประสงค์ได้ การบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในแต่ละระดับถือเป็นหัวใจของการบริหารจัดการที่ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารการศึกษา ครูและบุคลากรทางการศึกษาต้องให้ความสำคัญและดำเนินการให้มีประสิทธิภาพ ภารกิจการบริหารงานการศึกษาทุกระดับจึงมุ่งให้ความสำคัญกับการบริหารงานวิชาการและการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพ สอดคล้องกับการเสริมสร้างผู้เรียนให้มีคุณลักษณะและทักษะสำคัญได้อย่างมีประสิทธิภาพ สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย (TDRI) ได้เสนอว่าหัวใจสำคัญของการปฏิรูประบบการศึกษาอยู่ที่การสร้างระบบความรับผิดชอบเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาตามแนวคิดทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 โดยให้โรงเรียนมีความรับผิดชอบโดยตรงต่อผู้ปกครองและนักเรียนมากขึ้น โดยโรงเรียนควรเป็นหน่วยหลักในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาและมีอิสระในการบริหารจัดการ ความสำคัญอย่างยิ่งของการพัฒนาระบบบริหารต่าง ๆ ของการศึกษาและวิชาการควบคู่ไปกับการจัดการเรียนรู้ที่รับผิดชอบต่อพัฒนาคุณลักษณะและทักษะในอนาคต ทักษะผู้เรียนสำหรับอนาคตหรือทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ภาคีความร่วมมือเพื่อการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 (The Partnership for 21st Century Learning: P21; 2007, 2015) ที่ก่อตั้งขึ้นในสหรัฐอเมริกา ปีค.ศ. 2002 ได้มีการพิจารณาและนำเสนอว่าเป็นทักษะจำเป็นสำหรับการเรียนรู้ในอนาคต สรุปเป็นทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม ทักษะชีวิตและอาชีพ ทักษะด้านสารสนเทศ สื่อและเทคโนโลยีประกอบด้วย

3R x 7C โดย 3R ได้แก่ 1) Reading (การอ่าน) 2) Riting (writing : การเขียน) และ 3) Rithmetic (arithmetic : คณิตศาสตร์) ส่วน 7C ได้แก่ 1) Critical thinking & problem solving (การคิดเชิงวิพากษ์และการแก้ปัญหา) 2) Creativity & innovation (ความคิดสร้างสรรค์และการคิดค้นนวัตกรรม) 3) Cross-cultural understanding (ความเข้าใจวัฒนธรรมที่แตกต่างหลากหลาย) 4) Collaboration, teamwork & leadership (การประสานความร่วมมือการทำงานเป็นทีมและภาวะผู้นำ) 5) Communications, information & media literacy (การสื่อสารและการมีความรู้เท่าทันสื่อและข้อมูล) 6) Computing & ICT literacy (ความรู้คอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ) และ 7) Career & learning skills (ทักษะอาชีพและการเรียนรู้) สนับสนุนสำหรับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 (21st Century Support Systems) ประกอบด้วยระบบจำเป็นหลักสำหรับพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21 (critical systems necessary to ensure student mastery of 21st century skills) ได้แก่ มาตรฐานศตวรรษที่ 21 การวัดประเมินทักษะในศตวรรษที่ 21 หลักสูตรและการสอนสำหรับศตวรรษที่ 21 การพัฒนาเชิงวิชาชีพสำหรับศตวรรษที่ 21 และการจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 เป็นต้น (The Partnership for 21st Century Learning, 2015) การริเริ่มความพยายามและการดำเนินการส่งผลให้กรอบแนวคิดสำหรับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวางในการไปปรับใช้ประกอบการบริหารงานวิชาการ มีองค์การการศึกษานับร้อยองค์การทั่วโลกนำไปปฏิบัติใช้ในชุมชนการเรียนรู้และผสมผสานการพัฒนาทักษะ ในหลักสูตรและการพัฒนาวิชาชีพ สำหรับประเทศไทยได้มีการศึกษาวิจัยคู่มือสำหรับศตวรรษที่ 21 (toolkit for 21st century) โดยสำนักงานส่งเสริมสังคมแห่งการเรียนรู้และคุณภาพเยาวชน (2557) ให้ทุนวิจัยเพื่อการศึกษา ค้นคว้าและรวบรวมสารสนเทศของวัตถุประสงค์ การศึกษาแผนการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 สำหรับเยาวชนไทยเพื่อเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียน คำถามชวนถกอภิปราย และเมทริกซ์ การประเมินผล การจัดการเรียนการสอนให้เป็นไปตามกรอบโครงสร้างการวิจัย ซึ่งยังต้องมีการศึกษาค้นคว้าอีกมากและต้องดำเนินการให้ทันเวลาเพื่อนำไปสู่ความลุ่มลึกและครอบคลุมยิ่งขึ้น

นอกจากนี้ความสามารถด้านภาษาทวีความสำคัญขึ้นตามลำดับเมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจและสังคมอาเซียน พ.ศ. 2558 ในด้านภาษาต่างประเทศพบว่า ภาษาอังกฤษ จีน ญี่ปุ่น เกาหลี เป็นกลุ่มภาษาสำคัญที่เกี่ยวข้องกับบริบทโลกรวมถึงภาษาของประเทศข้างเคียงเพื่อการเป็นประชาคมอาเซียน เป็นเครื่องมือการเรียนรู้ที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนไทยให้เป็นประชากรที่มีคุณภาพ สามารถสร้างและประมวลความรู้ด้วยหลัก 3S คือ 1) ทักษะการเรียนรู้ด้วยตัวเอง (Self Learning Skill) 2) การสร้างแรงบันดาลใจด้วยตนเอง (Self Motivation) และ 3) การกำกับตนเอง (Self Regulation) จากแนวคิดที่ประมวลข้างต้นทำให้เห็นได้ว่าหัวใจสำคัญของผู้บริหาร ครู และบุคลากรทางการศึกษาในทุกระดับชั้นต้องเพิ่มการพัฒนาทางด้านวิชาการและการจัดการเรียนรู้ ให้สอดคล้องและเท่าทันการเปลี่ยนแปลงที่กำลังเกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้บริหารสถานศึกษาและผู้บริหารการศึกษา ที่รับผิดชอบการบริหารจัดการศึกษาในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานอันเป็นสิ่งจำเป็นแก่การสร้างบุคลากรของชาติต่อไป

โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) ๒ ผลการประเมินคุณภาพภายนอกสถานศึกษา (สมศ.) ปี พ.ศ. 2563 มีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมว่า ผู้เรียนทุกคนควรได้รับการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาให้มีประสิทธิภาพ พูดสื่อสารด้วยความมั่นใจ มีตรรกะ มีเหตุผล มีภาวะผู้นำ ตลอดจนการทำงานร่วมกับผู้อื่นอย่างประสบความสำเร็จ และจากการประเมินคุณภาพภายในสถานศึกษา (SAR) ปี 2564 ได้มีกรรมการเสนอแนะเกี่ยวกับการพัฒนานักเรียนไว้ว่า ผู้เรียนควรได้รับการสอนเสริมการคำนวณ การใช้เทคโนโลยี และการพัฒนาผู้เรียนทางด้านการสรุป วิเคราะห์ให้เหมาะสมกับการเรียนรู้ ในศตวรรษที่ 21 เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน โรงเรียนจึงมุ่งพัฒนาการศึกษาอย่างมีคุณภาพ เพื่อการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21 โดยโรงเรียนได้มีการกำหนดพันธกิจ คือ 1) จัดระบบการบริหาร การศึกษาให้โรงเรียนเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ 2) จัดการศึกษาให้มีคุณภาพตามหลักสูตรสถานศึกษา 3) จัดการศึกษาพัฒนาผู้เรียนให้มีศักยภาพเป็นพลโลก 4) จัดการศึกษาที่ปลูกฝังให้ผู้เรียนมี ภาพลักษณ์ของลูกบดินทร และ 5) พัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาให้มีคุณภาพตาม มาตรฐานสากล โดยมุ่งเน้นให้การศึกษาจะต้องมาพร้อมกับคุณภาพของการศึกษา มิใช่เพียงแต่มีมาก ในเชิงปริมาณของผู้เรียนที่ได้รับการศึกษาเท่านั้น การสร้างคุณภาพเป็นเรื่องที่สำคัญเป็นอย่างยิ่งต้องทำ ด้วยวิธีการที่หลากหลายไม่เพียงวิธีการใดวิธีการหนึ่งเพื่อให้เกิดคุณภาพขึ้นมา การบริหารเป็นทั้ง ศาสตร์และศิลป์ที่จะช่วยพัฒนาการศึกษาให้เกิดคุณภาพ ดังนั้นโรงเรียนจึงได้จัดทำโครงการยกระดับ คุณภาพการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะและทักษะในศตวรรษที่ 21 ขึ้น เพื่อเป็น การตอบสนองความต้องการของนักเรียน ผู้ปกครองและชุมชน ตามนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ

ทั้งนี้การที่จะทราบว่าโครงการที่ได้ดำเนินการไปแล้วบรรลุวัตถุประสงค์มากน้อยเพียงไร มีปัญหาอุปสรรคอย่างไร หรือจะตัดสินใจดำเนินโครงการต่อไปหรือควรปรับปรุงยุคโครงการในปีหรือ งบประมาณหน้าอีกหรือไม่ สิ่งหนึ่งที่จะช่วยให้คำตอบได้คือ การประเมินโครงการเพราะการประเมิน โครงการเป็นการตรวจสอบโครงการที่ดำเนินงานทั้งหมดในทุกขั้นตอนของการทำงาน โดยเฉพาะ อย่างยิ่งด้านกระบวนการและผลผลิตที่เกิดขึ้น อีกทั้งโครงการยกระดับคุณภาพการจัดการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะและทักษะในศตวรรษที่ 21 ยังขาดการประเมินโครงการที่เป็นระบบ ทำให้ขาดสารสนเทศประกอบในการตัดสินใจปรับปรุงพัฒนาโครงการที่ส่งเสริมพัฒนาคุณภาพ การศึกษาของโรงเรียน ซึ่งจากการศึกษารูปแบบการประเมินโครงการของผู้ประเมิน พบว่า รูปแบบ การประเมินแบบชิปปี้ "CIPP Model" ของสต๊อฟเฟิลบีม (Stufflebeam) สามารถประเมินข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับโครงการได้ครอบคลุมมากที่สุด ดังที่ เสริมศักดิ์ วิชาลาภรณ์ (2556: 39) กล่าวว่า จุดเน้นของการประเมินโดยใช้ CIPP Model อยู่บนพื้นฐานแนวคิดที่ว่าเป้าหมายของการประเมินมิได้ อยู่ที่การพิสูจน์ (Prove) แต่อยู่ที่การปรับปรุง (Improve) ดังนั้นหน้าที่สำคัญในการประเมินเพื่อ ผลระยะยาวคือกระตุ้นช่วยเหลือ ส่งเสริมให้กิจกรรมที่มีความเข้มข้น ได้รับการปรับปรุง และพัฒนาอย่างต่อเนื่อง การประเมินโดยใช้ CIPP Model จะนำไปสู่คำตอบที่ว่า โครงการหรือ กิจกรรมต่าง ๆ นั้นมีคุณค่าที่จะดำเนินการต่อไปหรือไม่ ควรปรับขยายหรือไม่ หรือไม่มีคุณค่าแล้วและ สมควรที่จะหยุดดำเนินการ การประยุกต์รูปแบบการประเมิน CIPP Model จะเป็นประโยชน์

อย่างยิ่งหากผู้บริหารหรือครูผู้สอนนำไปใช้ในการบริหารจัดการ หรือการจัดการเรียนการสอน ในโรงเรียน รวมทั้งพัฒนาผลงานทางวิชาการต่าง ๆ ให้มีความชัดเจนในแวดวงการศึกษา ซึ่งเป็นการ ประเมินที่รอบด้านหลากหลายรูปแบบควบคู่กันไปทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ เพื่อให้เห็นมุมมองที่ แตกต่างออกไปจะทำให้ได้ผลการประเมินที่ถูกต้องแม่นยำ และช่วยให้สามารถออกแบบการประเมิน ได้เหมาะสมและรวดเร็ว

ดังนั้น ผู้ประเมินในฐานะผู้บริหารสถานศึกษา จึงมีความสนใจดำเนินการประเมินโครงการ ยกระดับคุณภาพการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะและทักษะในศตวรรษที่ 21 ของนักเรียน โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) ๒ โดยใช้รูปแบบการประเมินชิปปี้ CIPP Model ของสตีฟเฟิลบีม (Stufflebeam) เพื่อศึกษากระบวนการความรู้ ความเข้าใจที่มีต่อโครงการ และผลการดำเนิน โครงการเป็นอย่างไร เพื่อเป็นสารสนเทศและข้อเสนอแนะสำหรับเป็นแนวทางในการปรับปรุง ประสิทธิภาพในการดำเนินงานโครงการ และนำสารสนเทศที่ได้จากการประเมินไปปรับปรุงและ พัฒนาโครงการในการพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนการสอน รวมทั้งนำผลที่ได้ไปใช้เป็นข้อมูล พื้นฐานในการกำหนดนโยบายในการพัฒนาสถานศึกษา และใช้เป็นแนวทางการดำเนินโครงการต่อไป

วัตถุประสงค์การประเมินโครงการ

1. เพื่อประเมินผลด้านบริบทของการดำเนินโครงการยกระดับคุณภาพการจัดการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะและทักษะในศตวรรษที่ 21
2. เพื่อประเมินผลด้านปัจจัยนำเข้าของการดำเนินโครงการยกระดับคุณภาพการจัดการ เรียนรู้เพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะและทักษะในศตวรรษที่ 21
3. เพื่อประเมินผลด้านกระบวนการของการดำเนินโครงการยกระดับคุณภาพการจัดการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะและทักษะในศตวรรษที่ 21
4. เพื่อประเมินผลด้านผลผลิตของการดำเนินโครงการยกระดับคุณภาพการจัดการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะและทักษะในศตวรรษที่ 21
5. เพื่อศึกษาผลการดำเนินโครงการยกระดับคุณภาพการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้าง คุณลักษณะและทักษะในศตวรรษที่ 21 ของครู นักเรียน และผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อการดำเนิน โครงการยกระดับคุณภาพการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะและทักษะในศตวรรษที่ 21

ขอบเขตของการประเมินโครงการ

การประเมินโครงการครั้งนี้ผู้ประเมินใช้รูปแบบ CIPP Model ของสตัฟเฟิลบีม (Daneil Stufflebeam) ซึ่งมีขั้นตอนการดำเนินโครงการเป็น 3 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 การประเมินก่อนดำเนินการ

1.1 ด้านบริบท (Context) เป็นการประเมินเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลเพื่อช่วยในการตัดสินใจในการกำหนดวัตถุประสงค์ของโครงการ

1.2 ด้านปัจจัยนำเข้า (Input) เป็นการประเมินเพื่อให้ได้ข้อมูลนำมาประกอบในการตัดสินใจความเหมาะสมของการวางแผนในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ประกอบด้วย บุคลากร งบประมาณ สื่อ วัสดุอุปกรณ์ สถานที่ และระยะเวลา

ระยะที่ 2 ประเมินระหว่างดำเนินการ

ด้านกระบวนการ (Process) เป็นการประเมินเกี่ยวกับการดำเนินการโครงการยกระดับคุณภาพการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะและทักษะในศตวรรษที่ 21 ของนักเรียนโรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) ๒ เพื่อให้ได้รับข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) ทำให้ทราบถึงผลของการปฏิบัติโดยการยกระดับคุณภาพการจัดการเรียนรู้ มีกระบวนการในการดำเนินการดังนี้

1. ขั้นตอนการสร้างแนวทางเพื่อใช้พัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) ๒ ให้เป็นไปตาม มาตรฐานการศึกษา มีขั้นตอนในการพัฒนา

ขั้นที่ 1. การส่งเสริมบุคลากรในโรงเรียนให้ปฏิบัติภารกิจยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยให้บุคลากรทุกคนมีส่วนร่วมในการตัดสินใจต่อการที่จะนำพาโรงเรียนไปสู่ผลสำเร็จตามเป้าหมายทั้งส่วนบุคคลและโรงเรียนโดยรวมได้อย่างราบรื่น โดยใช้กระบวนการพัฒนาบุคลากรประชุมกระบวนการของ PLC

ขั้นที่ 2. การสร้างบรรยากาศแห่งการเอื้ออาทรด้วยความเอื้ออาทร(Caring) ประกอบขึ้นด้วยความรู้สึกที่เต็มใจ (Willingness) ความห่วงใย (Concern) และความเห็นอกเห็นใจ (Empathy) ที่มีต่อกันของบุคลากรทุกฝ่ายที่ร่วมมือกันยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

ขั้นที่ 3. การกำกับนิเทศติดตามของผู้บริหารสถานศึกษาและการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

2. ขั้นตอนการพัฒนาและยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้กิจกรรม มีขั้นตอนในการพัฒนาประกอบด้วย

ขั้นที่ 1 จัดการประชุมครูทุกคนเพื่อร่วมวางแผนและแลกเปลี่ยนความรู้พร้อมกำหนดกิจกรรมเพื่อยกผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ขั้นที่ 2 ออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้อย่างหลากหลายเหมาะสม สอดคล้องกับวัยและความต้องการของผู้เรียนและชุมชน

ขั้นที่ 3 ออกแบบวิธีการวัดและประเมินผลอย่างหลากหลาย เหมาะสมกับเนื้อหา กิจกรรมการเรียนรู้และผู้เรียน

ขั้นที่ 4 ดำเนินการตามแผนที่กำหนดไว้ ทั้ง 13 กิจกรรม

ขั้นที่ 5 ประเมินผลการจัดกิจกรรมในการพัฒนาการเรียนรู้เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และนำไปปรับปรุงและพัฒนาให้ดียิ่งขึ้น (พร้อมบรรจุไว้ในแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา ประจำปีการศึกษา)

โดยกิจกรรมทุกขั้นตอนผู้บังคับบัญชาเป็นผู้สั่งการ ประสานงานโดยเชื่อมโยงงานของทุกฝ่าย ให้ร่วมมือกันได้และไปสู่เป้าหมายเดียวกันและมีการควบคุม กำกับติดตามงานเพื่อนำไปสู่เป้าหมาย ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

ระยะที่ 3 การประเมินหลังสิ้นสุดโครงการ

ด้านผลผลิต (Product) เป็นการประเมินเพื่อพิจารณาว่า เมื่อโครงการสิ้นสุดลงแล้ว ผลสัมฤทธิ์ของโครงการเป็นอย่างไร เมื่อเปรียบเทียบกับวัตถุประสงค์ของโครงการหรือเป้าหมายของโครงการโดยพิจารณาในประเด็นผลที่เกิดขึ้นกับโรงเรียน ผลที่เกิดขึ้นกับครูและบุคลากรทางการศึกษาและผลที่เกิดขึ้นกับนักเรียน ประกอบด้วย

3.1 ความคิดเห็นของครูผู้สอนและรองผู้อำนวยการสถานศึกษาที่มีต่อการดำเนินโครงการยกระดับคุณภาพการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะและทักษะในศตวรรษที่ 21 ของนักเรียนโรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) ๒ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 2

3.2 ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการดำเนินโครงการยกระดับคุณภาพการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะและทักษะในศตวรรษที่ 21 ของนักเรียนโรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) ๒ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานครเขต 2

3.3 ความพึงพอใจของผู้ปกครองที่มีต่อการดำเนินโครงการยกระดับคุณภาพการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะและทักษะในศตวรรษที่ 21 ของนักเรียนโรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) ๒ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2

3.4 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนปีการศึกษา 2563 และ 2564

2. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ระยะที่ 1 การประเมินก่อนดำเนินการ

1.1 ประชากรที่ใช้ในการประเมินระยะที่ 1 ประจำปีการศึกษา 2564 ซึ่งประกอบด้วย รองผู้อำนวยการสถานศึกษา จำนวน 4 คน คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 15 คน และครูผู้สอน จำนวน 197 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการประเมินระยะที่ 1 ได้แก่

1.2.1 รองผู้อำนวยการสถานศึกษา จำนวน 4 คน โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เลือกเฉพาะตำแหน่งรองผู้อำนวยการสถานศึกษา

1.2.2 คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 8 คน โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย โดยวิธีการจับฉลาก คิดเพียงร้อยละ 50 %

1.2.3 ครูผู้สอน จำนวน 19 คน โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ซึ่งประกอบด้วย หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้และหัวหน้ากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน จำนวน 9 คน หัวหน้างานนโยบายและแผน จำนวน 1 คน หัวหน้างานประกันคุณภาพการศึกษา จำนวน 1 คน หัวหน้างานทะเบียน จำนวน 1 คน หัวหน้างานวัดและประเมินผล จำนวน 1 คน และหัวหน้าระดับชั้น จำนวน 6 คน

ระยะที่ 2 การประเมินระหว่างดำเนินการ

2.1 ประชากรที่ใช้ในการประเมินระยะที่ 2 ประจำปีการศึกษา 2564 ซึ่งประกอบด้วยได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 5 คน และครูผู้สอน จำนวน 197 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการประเมินระยะที่ 2 ได้แก่

2.2.1 รองผู้อำนวยการสถานศึกษา จำนวน 4 คน โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เลือกเฉพาะตำแหน่งรองผู้อำนวยการสถานศึกษา

2.2.2 ครูผู้สอน จำนวน 107 คน โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จากหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ หัวหน้ากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน หัวหน้างานแนะแนว หัวหน้างานนโยบายและแผนงาน และหัวหน้าระดับ รวมจำนวน 17 คน และตัวแทนครูที่ร่วมกิจกรรมทั้งหมด ในสัดส่วนร้อยละ 50 (จากส่วนที่เหลือจากการเลือกหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ หัวหน้ากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน หัวหน้างานแนะแนว หัวหน้าแผนงาน และหัวหน้าระดับชั้น) จำนวน 180 คน ได้กลุ่มตัวอย่าง 90 คน รวมกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 107 คน

ระยะที่ 3 การประเมินหลังสิ้นสุดโครงการ

3.1 ประชากรที่ใช้ในการประเมินระยะที่ 3 ประจำปีการศึกษา 2564 ซึ่งประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 5 คน ครูผู้สอน จำนวน 197 คน นักเรียน จำนวน 3,688 คน และผู้ปกครองนักเรียน จำนวน 3,688 คน

3.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการประเมินระยะที่ 3 ได้แก่

3.2.1 รองผู้อำนวยการสถานศึกษา จำนวน 4 คน โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เลือกเฉพาะตำแหน่งรองผู้อำนวยการสถานศึกษา

3.2.2 ครูผู้สอน จำนวน 107 คน โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จากหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ หัวหน้ากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน หัวหน้างานแนะแนว หัวหน้างานนโยบายและแผนงาน และหัวหน้าระดับชั้น รวมจำนวน 17 คน และตัวแทนครูที่ร่วมกิจกรรมทั้งหมด ในสัดส่วนร้อยละ 50 (จากส่วนที่เหลือจากการเลือกหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ หัวหน้ากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน หัวหน้างานแนะแนว หัวหน้างานนโยบายและแผนงาน และหัวหน้าระดับชั้น) จำนวน 180 คน ได้กลุ่มตัวอย่าง 90 คน รวมกลุ่มตัวอย่าง 107 คน

3.2.3 นักเรียน ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างโดยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามตาราง Krejcie & Morgan (บุญชม ศรีสะอาด, 2560: 43) ได้กลุ่มตัวอย่างอย่างน้อย จำนวน 349 คน จากนั้นใช้วิธีการเทียบสัดส่วนของกลุ่มตัวอย่างจากจำนวนนักเรียนในแต่ละระดับชั้นและการสุ่มอย่างง่าย แต่ในการประเมินครั้งนี้ผู้รายงานใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 368 คน

3.2.4 ผู้ปกครองนักเรียน จำนวน 368 คน โดยเทียบสัดส่วนผู้ปกครอง 1 คน ต่อนักเรียน 1 คน ตามจำนวนนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างและทำการสุ่มอย่างง่าย

3. ขอบเขตระยะเวลา

ผู้ประเมินได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

ปีการศึกษา 2564 ผู้ประเมินได้กำหนดระยะเวลาในการประเมินออกเป็น 3 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 การประเมินก่อนการเริ่มดำเนินการเป็นการประเมินขั้นเตรียมการ โดยการประเมินด้านบริบท และด้านปัจจัยนำเข้าในเดือน พฤษภาคม 2564

ระยะที่ 2 การประเมินระหว่างดำเนินการโครงการเป็นการประเมินขั้นดำเนินการและขั้นติดตามผล โดยประเมินด้านกระบวนการระหว่างเดือน พฤษภาคม 2564 ถึง มีนาคม 2565

ระยะที่ 3 การประเมินหลังสิ้นสุดโครงการเป็นการประเมินขั้นปรับปรุงแก้ไขโดยประเมินด้านผลผลิตในเดือน มีนาคม 2565

นิยามศัพท์เฉพาะ

ในการประเมินครั้งนี้ นิยามศัพท์เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับการประเมิน ดังต่อไปนี้

1. การประเมิน หมายถึง กระบวนการประเมินเพื่อดูพัฒนาการหรือเพื่อตัดสินผลของการดำเนินการของโครงการหรือกิจกรรม ตลอดจนการพิจารณาผลสัมฤทธิ์ของผลงานหรือโครงการว่าบรรลุตามวัตถุประสงค์หรือไม่ และสามารถนำผลประเมินไปใช้ในการปรับปรุงการดำเนินงานให้ดีขึ้น

2. การประเมินโครงการ หมายถึง กระบวนการประเมินที่ทำให้ทราบจุดเด่น จุดด้อย อุปสรรค และปัญหาในการดำเนินโครงการจากผลการประเมินเพื่อแสวงหาข้อเท็จจริงโดยอาศัยการเก็บรวบรวมข้อมูลอย่างเป็นระบบเพื่อนำไปสู่การตัดสินใจเกี่ยวกับการปรับปรุงส่วนต่าง ๆ ที่ทำให้เกิดกระบวนการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล

3. การยกระดับคุณภาพการจัดการเรียนรู้ หมายถึง การสร้างระบบเพื่อใช้พัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนให้เป็นไปตามมาตรฐานการศึกษา พร้อมทั้งจัดทำแผนพัฒนาการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและดำเนินการตามแผนที่กำหนดไว้ ผู้บังคับบัญชามีการจัดองค์การ สั่งการ ประสานงานโดยเชื่อมโยงงานของทุกคนให้เข้ากันได้และไปสู่เป้าหมายเดียวกัน มีการควบคุม กำกับติดตามงานเพื่อนำไปสู่เป้าหมายด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

4. คุณลักษณะและทักษะในศตวรรษที่ 21 ของนักเรียน หมายถึง ลักษณะของผู้เรียนเป็นผู้ที่รู้จักเรียนรู้ที่จะค้นพบสิ่งใหม่ ๆ เรียนรู้ได้ด้วยตนเอง มีการปรับตัวมีความยืดหยุ่นและเข้มแข็ง มีความคิดสร้างสรรค์และการคิดในระดับสูงอย่างมีประสิทธิภาพ รู้จักเลือกใช้เทคโนโลยีอย่างมีวิจารณญาณ รู้จักใช้ภาษาให้เหมาะสมกับกาลเทศะ เคารพในความต่างของวัฒนธรรม เอาใจใส่ตนเอง ผู้อื่น สังคม สิ่งแวดล้อม ธรรมชาติและอยู่ร่วมกันได้อย่างมีความสุข

5. โครงการยกระดับคุณภาพการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะและทักษะในศตวรรษที่ 21 หมายถึง โครงการยกระดับคุณภาพการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะและทักษะในศตวรรษที่ 21 ของนักเรียนโรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) ๒ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัชฌิมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 จัดทำขึ้นเพื่อพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะและทักษะในศตวรรษที่ 21 อันจะยังประโยชน์แก่ผู้เรียนได้มีคุณลักษณะและทักษะพื้นฐาน สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันอย่างมีคุณภาพ ดำรงชีวิตอย่างเป็นสุข สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของโลกศตวรรษที่ 21 ซึ่งประกอบด้วยกิจกรรมต่าง ๆ ดังนี้

5.1 กิจกรรมร่ำรักการอ่าน หมายถึง การส่งเสริมให้นักเรียนมีความสนใจในการอ่านหนังสือ และฝึกให้เกิดการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ในเรื่องที่อ่าน และสามารถนำข้อคิดไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้

5.2 กิจกรรมค่ายคุณธรรม หมายถึง การจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนมีความรู้เกี่ยวกับการดำเนินชีวิตที่ดี การปฏิบัติตนที่ถูกต้องและดีงามในการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคม

5.3 กิจกรรม 1 ห้องเรียน 1 โครงการ 1 นวัตกรรม หมายถึง การจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนได้แสดงออกถึงความคิดสร้างสรรค์ การวางแผนการทำงาน การทำงานร่วมกันเป็นทีม และพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ การบูรณาการจากการเรียนรู้ทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ เพื่อประยุกต์ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน

5.4 กิจกรรมอบรม ฝึกปฏิบัติการ ศึกษาดูงานแหล่งเรียนรู้ เพื่อพัฒนาความสามารถ การเป็นผู้นำทางด้านวิชาการและทักษะในศตวรรษที่ 21 หมายถึง การส่งเสริมให้นักเรียนได้ศึกษา ความรู้และลงมือปฏิบัติจริงภายนอกห้องเรียน กล้าคิด กล้าแสดงออก และฝึกความเป็นผู้นำ ในการทำงาน

5.5 กิจกรรมการส่งเสริมศักยภาพของผู้เรียนให้มีความเป็นเลิศทางวิชาการสู่การ แข่งขัน ทดสอบ อบรม สัมมนา และศึกษาดูงานกับหน่วยงานภายนอกให้เป็นผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 หมายถึง การส่งเสริมและสนับสนุนให้นักเรียนได้มีโอกาสแสดงความสามารถและทักษะต่าง ๆ ภายใน โรงเรียนหรือภายนอกโรงเรียนตามความสนใจของตนเองโดยสอดคล้องกับทักษะในศตวรรษที่ 21

5.6 กิจกรรมคณิตคิดเร็ว หมายถึง การส่งเสริมให้มีการฝึกทักษะด้านการคิดคำนวณ ของนักเรียนจากที่มีจำนวนตัวเลขมากภายในระยะเวลาที่กำหนด

5.7 กิจกรรมค่ายอัจฉริยะภาษาไทย หมายถึง การจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียน ได้พัฒนาความรู้ความสามารถด้านภาษาไทย ผ่านการจัดกิจกรรมที่เน้นการพูด ฟัง อ่าน เขียน และ กระบวนการคิดวิเคราะห์วรรณกรรมและวรรณคดี

5.8 กิจกรรมการพัฒนาศักยภาพผู้เรียนด้านเทคโนโลยี หมายถึง การส่งเสริมให้ ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจและมีทักษะด้านการใช้เทคโนโลยีในการเรียนรู้และค้นคว้าหาข้อมูล

5.9 กิจกรรมค่ายผู้นำ BSGP (Bodindecha 2 camp for science gifted project) หมายถึง การส่งเสริมให้นักเรียนได้ฝึกฝนและพัฒนาทักษะภาวะความเป็นผู้นำในการทำงาน รู้จัก อดทน เสียสละและสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ

5.10 กิจกรรมส่งเสริมพัฒนาศักยภาพลูกบิดนทร สู่พลเมืองเข้มแข็ง บูรณาการด้วย ศาสตร์พระราชาสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืน หมายถึง การจัดกิจกรรมให้นักเรียนได้เรียนรู้ศาสตร์ พระราชาในพระราชดำริเพื่อนำไปประยุกต์ปฏิบัติในชีวิตประจำวันให้มีความสุขและมีภูมิคุ้มกันที่ดี

5.11 กิจกรรมการพัฒนาความสามารถทางพหุปัญญาของนักเรียน หมายถึง การ ส่งเสริมให้นักเรียนได้เรียนรู้ตามความถนัดและความสนใจของตนเองอย่างหลากหลาย สามารถนำ ทักษะต่าง ๆ ไปประยุกต์สร้างสรรค์ผลงานได้

5.12 กิจกรรมค่ายภาษาภายในประเทศ/ต่างประเทศ หมายถึง การจัดกิจกรรมที่ ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาและได้ฝึกประสบการณ์จริงภายนอก ห้องเรียน

5.13 กิจกรรมนักเรียนแลกเปลี่ยนภาษาและวัฒนธรรม หมายถึง การทำข้อตกลงร่วมกันระหว่างประเทศในการร่วมมือแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมและภาษา อีกทั้งยังเป็นการส่งเสริมให้นักเรียนได้ฝึกประสบการณ์ในการเรียนรู้และกล้าแสดงออกด้านภาษาและวัฒนธรรม

6. การประเมินโครงการยกระดับคุณภาพการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะและทักษะในศตวรรษที่ 21 หมายถึง กระบวนการศึกษาอย่างมีระบบเพื่อการตัดสินใจลงความเห็นว่าคุณลักษณะและทักษะในศตวรรษที่ 21 ของนักเรียนโรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) ๒ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ล่วงหน้าหรือไม่ โดยการประเมินตามรูปแบบ CIPP Model ประกอบด้วย ด้านบริบท (Context) ด้านปัจจัยนำเข้า (Input) ด้านกระบวนการ (Process) และด้านผลผลิต (Product) ดังนี้

6.1 การประเมินบริบทของโครงการ (Context Evaluation) หมายถึง การประเมินโครงการที่กำลังแก้ไขปัญหาหรือพัฒนา โดยใช้โครงการยกระดับคุณภาพการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะและทักษะในศตวรรษที่ 21 ด้านวัตถุประสงค์ ความชัดเจน เป้าหมาย ระยะเวลา รวมไปถึงวิธีการดำเนินงานของโครงการ

6.2 การประเมินปัจจัยนำเข้า (Input Evaluation) หมายถึง การประเมินความเหมาะสมสอดคล้องของสิ่งที่เป็นทรัพยากรต่าง ๆ ที่มีผลทำให้การดำเนินโครงการยกระดับคุณภาพการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะและทักษะในศตวรรษที่ 21 เป็นไปอย่างต่อเนื่องและบรรลุตามวัตถุประสงค์ของโครงการ

6.3 การประเมินกระบวนการ (Process Evaluation) หมายถึง การประเมินความเหมาะสมของวิธีการ ขั้นตอนต่าง ๆ ของการดำเนินโครงการยกระดับคุณภาพการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะและทักษะในศตวรรษที่ 21 ใน 4 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นการวางแผนดำเนินงาน ขั้นการดำเนินกิจกรรมตามโครงการ ขั้นการตรวจสอบ ติดตาม ประเมินผล และขั้นการปรับปรุงแก้ไข/พัฒนา

6.4 การประเมินผลผลิต (Product Evaluation) หมายถึง การประเมินผลที่เกิดขึ้นเมื่อสิ้นสุดโครงการตามวัตถุประสงค์ของโครงการยกระดับคุณภาพการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะและทักษะในศตวรรษที่ 21 ซึ่งเกิดขึ้นกับโรงเรียน ครูและบุคลากรทางการศึกษา และนักเรียน โดยประเมินจากประเด็นดังต่อไปนี้

6.4.1 ความคิดเห็นของครูผู้สอนและรองผู้อำนวยการสถานศึกษาหมายถึงความคิดเห็นที่มีต่อการดำเนินโครงการยกระดับคุณภาพการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะและทักษะในศตวรรษที่ 21 ของนักเรียนโรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) ๒ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2

6.4.2 ความพึงพอใจของนักเรียนหมายถึง ความพึงพอใจที่มีต่อการดำเนินโครงการยกระดับคุณภาพการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะและทักษะในศตวรรษที่ 21 ของนักเรียนโรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) ๒ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2

6.4.3 ความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียนหมายถึง ความพึงพอใจที่มีต่อการดำเนินโครงการยกระดับคุณภาพการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะและทักษะในศตวรรษที่ 21 ของนักเรียนโรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) ๒ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2

7. ครูผู้สอน หมายถึง ข้าราชการครูที่ปฏิบัติการสอนในโรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) ๒ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2

8. คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน หมายถึง ตัวแทนของประชาชนผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในเขตชุมชนและมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของโรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) ๒ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 ประกอบด้วย ประธานกรรมการ (ผู้ทรงคุณวุฒิ) ผู้แทนผู้ปกครอง ผู้แทนครู ผู้แทนองค์กรชุมชน ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้แทนศิษย์เก่า ผู้แทนพระภิกษุสงฆ์ ผู้แทนผู้ทรงคุณวุฒิ และผู้อำนวยการสถานศึกษาในฐานะเลขานุการ

9. นักเรียน หมายถึง นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึงระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) ๒ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 ปีการศึกษา 2564

10. ผู้ปกครองนักเรียน หมายถึง บิดา มารดา หรือบุคคลที่ทำหน้าที่อุปการะ ดูแลรับผิดชอบนักเรียนโรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) ๒ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2

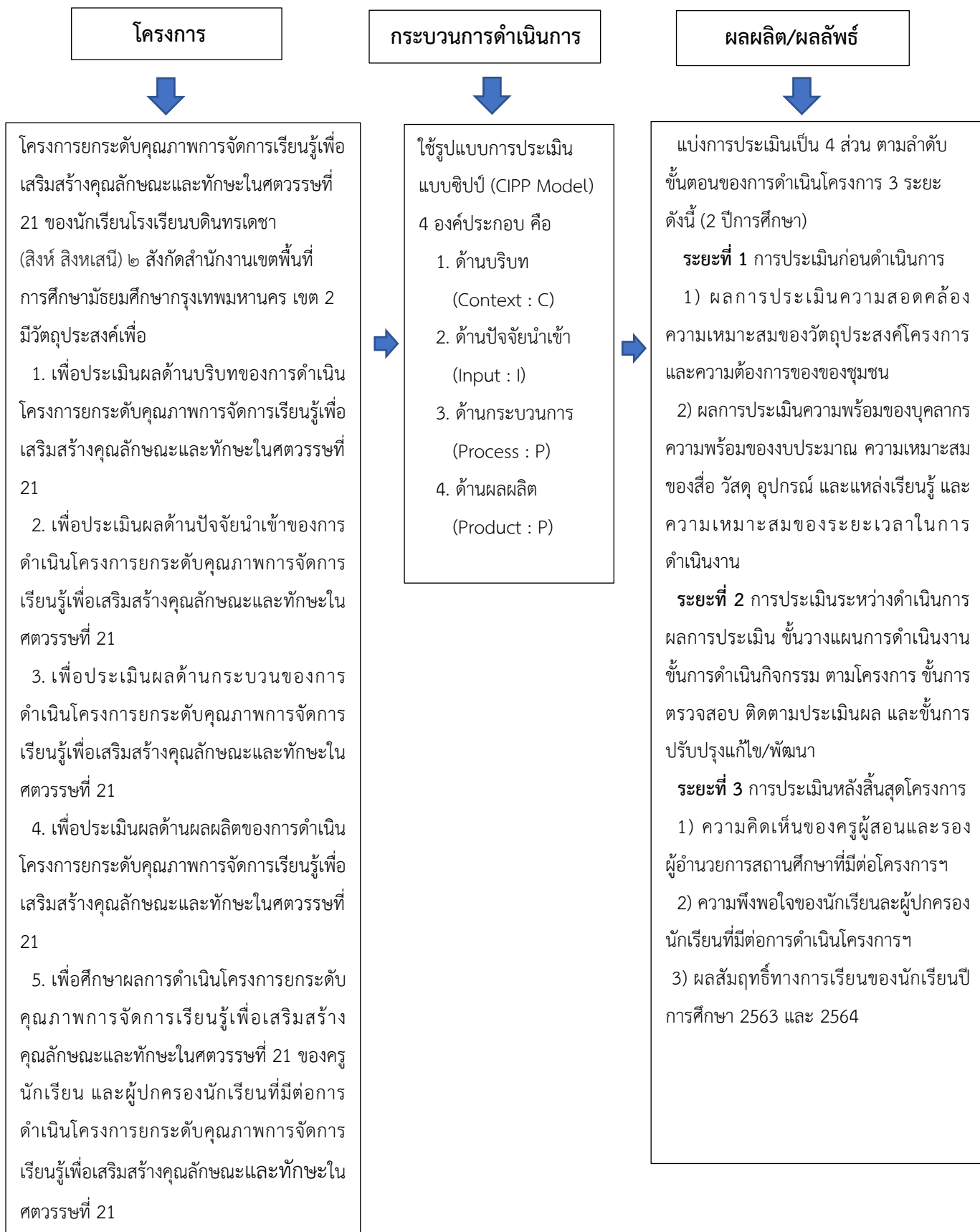
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการประเมินโครงการ

การประเมินโครงการยกระดับคุณภาพการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะและทักษะในศตวรรษที่ 21 ของนักเรียนโรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) ๒ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 มีประโยชน์ ดังนี้

1. ได้ข้อมูลที่แสดงให้เห็นภาพโดยรวมของโครงการยกระดับคุณภาพการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะและทักษะในศตวรรษที่ 21 เพื่อเป็นข้อมูลสำหรับการพัฒนาการประเมินโครงการอื่น ๆ ที่มีลักษณะคล้ายกันของโรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) ๒ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2

2. ผู้บริหารและผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาทุกระดับ ใช้ผลการประเมินโครงการเป็นข้อมูลในการตัดสินใจดำเนินการวางแผน พัฒนาติดตามผลโครงการยกระดับคุณภาพการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะและทักษะในศตวรรษที่ 21 ให้บรรลุเป้าหมายของโครงการต่อไป
3. ครูผู้สอนสามารถจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะและทักษะในศตวรรษที่ 21 ให้กับผู้เรียนอย่างมีประสิทธิภาพ
4. นักเรียนเกิดคุณลักษณะและทักษะในศตวรรษที่ 21 อย่างยั่งยืนสามารถนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวันอย่างมีคุณภาพ ดำรงชีวิตอย่างเป็นสุข สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของโลกศตวรรษที่ 21
5. ได้ทราบข้อมูลตามความคิดเห็นของนักเรียนและผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อโครงการยกระดับคุณภาพการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะและทักษะในศตวรรษที่ 21 ในมุมมองของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอันจะทำให้โครงการได้พัฒนาเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องและพัฒนาให้มีคุณภาพยิ่งขึ้น
6. ได้ข้อมูลสารสนเทศสำหรับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการนำไปพิจารณา วางแผน กำหนด นโยบายและปรับปรุงโครงการให้เหมาะสมต่อไป

กรอบแนวคิดในการประเมินโครงการ

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการประเมินโครงการยกระดับคุณภาพการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะ และทักษะในศตวรรษที่ 21 ของนักเรียนโรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) ๒